

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 33, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_3_33*, do zastosowania z: *uczeń_3_33* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Sad sąsiada* (683_mat_sad_sasiada).

**Klasa III, edukacja polonistyczna,
krąg tematyczny „W rodzinie i wśród przyjaciół”**

Temat: Sąsiedzka życzliwość i pomoc

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności swobodnego wypowiedzenia się na dany temat,
- kształcenie umiejętności odgrywania scenek dramatycznych przedstawiających relacje między sąsiadami,
- kształcenie umiejętności redagowania zasad budowania zgodnych relacji sąsiedzkich w formie zdań oznajmujących,
- kształcenie umiejętności wskazywania rzeczowników w liczbie pojedynczej i liczbie mnogiej,
- kształcenie umiejętności poprawnego zapisu przeczenia *nie* z czasownikami.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- swobodnie wypowiada się na temat relacji z sąsiadami,
- odgrywa scenki dramatyczne przedstawiające relacje między sąsiadami,
- redaguje zasady budowania zgodnych relacji sąsiedzkich w formie zdań oznajmujących,
- wskazuje rzeczowniki w liczbie pojedynczej i liczbie mnogiej,
- poprawnie zapisuje przeczenie *nie* z czasownikami.

Metody: rozmowa, metoda ćwiczeniowa, drama.

Formy pracy: praca zespołowa, praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Przebieg lekcji:

1. Na początku lekcji nauczyciel rozmawia z uczniami na temat znaczenia wyrazu *sąsiad*. Dzieci wskazują, kogo nazywamy sąsiadem, czy sąsiad może być bliski i daleki. Potem nauczyciel kieruje rozmowę na relacje z sąsiadami: jakie są to relacje, czy zawsze są one prawidłowe itp. Uczniowie wyjaśniają, dlaczego warto dbać o dobre relacje z sąsiadami, zwłaszcza tymi bliskimi. Jako przykłady mogą podać między innymi: dobrą atmosferę w miejscu zamieszkania, wzajemną pomoc, opiekuńczość (sąsiedzi zwracają uwagę na dzieci swoich sąsiadów). Nauczyciel zwraca uczniom szczególną uwagę na to, że to nie tylko my mamy sąsiadów, ale też – my jesteśmy sąsiadami. Dlatego zasada wzajemnej życzliwości i pomocy sąsiedzkiej dotyczy także nas.

2. W dalszej części lekcji nauczyciel proponuje uczniom odegranie scenek dramatycznych, w których uczniowie przedstawią najczęstsze sytuacje, z którymi się spotykają na co dzień w kontaktach z sąsiadami. Uczniowie pracują w czterech grupach, pamiętając, aby podawać przykłady pozytywnego i negatywnego zachowania, ich konsekwencje oraz możliwości rozwiązania konfliktów. Przykładowe relacje, które uczniowie mogą przedstawić:

- pies sąsiadów naniósł błota na świeżo sprzątniętą klatkę schodową, a jego właściciel tego nie zauważył i nie posprzątał;
- sąsiad zapomniał, że teraz jest jego kolej koszenia trawnika przed blokiem;
- sąsiadka poprosiła, aby przypilnować jej przez chwilę dzieci, ponieważ musi coś pilnie załatwić. Sprawa zajęła jej jednak prawie dwie godziny;
- sąsiadka zwróciła naszej rodzinie uwagę, że w mieszkaniu jest za głośno po godzinie 22.00.

Grupy prezentują przygotowane scenki. Pozostali uczniowie zastanawiają się, czy zaproponowany przez nich sposób rozwiązania konfliktu można jeszcze jakoś ulepszyć tak, by był dobry dla obu stron.

3. Uczniowie wracają na miejsca, po czym wykonują zadania od 1 do 5 w karcie pracy. Przed wykonaniem zadania 5 uczniowie przypominają, jak wygląda zdanie oznajmujące.

4. Następnie nauczyciel przechodzi do drugiej części lekcji. Uczniowie powtarzają i utrwalają informacje o rzeczownikach w liczbie pojedynczej i liczbie mnogiej, a także poprawną pisownię przeczenia *nie* z czasownikami. Robią to na podstawie zadań od 6 do 8 z karty pracy. Przy zadaniu 9 nauczyciel, w razie potrzeby, pomaga uczniom w ustaleniu, że podane czasowniki po dodaniu przeczenia *nie* wyrażają zakaz.

**Klasa III, edukacja matematyczna,
krąg tematyczny „W rodzinie i wśród przyjaciół”**

Temat: Sąsiedzka życzliwość i pomoc

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności układania i rozwiązywania zadań złożonych, w których występuje dodawanie i odejmowanie,
- kształcenie umiejętności rozwiązywania zadań z wielokrotnym porównywaniem do różnych wielkości,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- układa i rozwiązuje zadania złożone, w których występuje dodawanie i odejmowanie,
- rozwiązuje zadania z wielokrotnym porównywaniem do różnych wielkości,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: kartki (po jednej stronie działania, po drugiej stronie litery, z których po ułożeniu działań w kolejności malejącej powstanie hasło, np. „Kto liczyć umie, świat zrozumie”), karty pracy: *Ad@* i *J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Sad sąsiada*.

Przebieg lekcji:

1. Dzieci dzielą się na grupy, a nauczyciel rozdaje każdej kartkę z zestawem działań, np.:

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

$(12 + 15) - 7$	$14 + 13 + 19$	$52 - (17 - 9)$
$15 + 17 - 4$	$24 + (23 - 5)$	$62 - 5 + 16$
$94 + (72 - 16)$	$82 - (13 + 7)$	$42 + (63 - 54)$
$18 + 5 + 17$	$81 - (36 + 13)$	$95 - 17 - 8$
$55 - 50 + 5$	$55 - 50 - 5$	$94 + 6$
$45 + 19 - 7$	$83 - 13 - 51$	$83 - (42 + 7)$
$(83 - 42) + 7$	$(81 - 36) + 13$	$(82 - 13) + 7$
$52 - 17 - 9$	$62 - (5 + 16)$	$95 - (17 - 8)$
$72 + 19$	$13 + 0$	

Później prowadzący tłumaczy, na czym polega zabawa. Dzieci wyznaczają wyniki działań i układają je w kolejności od największej do najmniejszej. Później odwracają kartki na drugą stronę i odczytują hasło.

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i czytają zadanie z polecenia 1 w karcie pracy. Nauczyciel prosi o podkreślenie danych potrzebnych do jego rozwiązania. Później dzieci wyznaczają rozwiązanie. Nauczyciel wskazuje osoby, które zapisują na tablicy działania i wyniki.

3. Prowadzący wskazuje osoby, które przypominają znaczenie pojęć: *suma* i *różnica*. Dzieci czytają polecenie z zadania 2, później 3. W obu przykładach nauczyciel prosi o odczytanie działań, które należy wykonać w pierwszej kolejności. Uczniowie zapisują działanie z zadania 2 i uzupełniają graf w zadaniu 3. Ochotnicy zapisują je na tablicy.

4. Dzieci układają zadanie do działania z polecenia 4. Ochotnicy odczytują swoje propozycje pozostałym. Wszyscy wybierają najciekawszą propozycję.

5. Uczniowie rozwiązują zadanie z polecenia 5. Nauczyciel przechodzi między ławkami i sprawdza poprawność jego wykonania.

6. Dzieci dobierają się w pary i wymyślają zadanie do rysunku z polecenia 6. Przedstawiciele wszystkich zespołów odczytują swoje propozycje.

7. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Sad sąsiada*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenia.

**Klasa III, edukacja plastyczna,
krąg tematyczny „W rodzinie i wśród przyjaciół”**

Temat: Sąsiedzka życzliwość i pomoc

Cele edukacyjne:

- kształcenie sprawności manualnej,
- utrwalenie znajomości pojęć: *ilustracja, walor, barwa ciepła, barwa zimna*,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wykonuje ilustracje do przeczytanego tekstu,
- zna i stosuje pojęcia: *ilustrator, walor, barwa ciepła, barwa zimna*,
- współpracuje w grupie.

Metody: rozmowa, metoda pogładowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: książki z ilustracjami do baśni i wierszy autorstwa np. Jana Marcina Szancera i Agnieszki Żelewskiej, dowolny wiersz o tematyce związanej z relacjami sąsiedzkimi, białe kartki formatu A4, kredki pastelowe, ołówki, farby plakatowe, pędzle, pojemniki na wodę.

Przebieg lekcji:

1. Prowadzący wspólnie z uczniami przypomina, co znaczą pojęcia: *ilustrator* i *ilustracja*. Następnie pokazuje w książkach dla dzieci prace najśłynniejszych polskich ilustratorów, takich jak: Jan Marcin Szancer czy Agnieszka Żelewska.
2. Prowadzący dzieli klasę na grupy. Uczniowie w zespołach otrzymują jedną lub kilka książek z zaznaczonymi ilustracjami, którym mają się przyjrzeć. Następnie mówią, czy im się podobały, jaką techniką zostały wykonane i co przedstawiają.
3. Nauczyciel przypomina dzieciom, co znaczą pojęcia plastyczne, takie jak: *walor, barwa ciepła* i *barwa zimna*.
4. Nauczyciel czyta wybrany wiersz z literatury dziecięcej. Następnie uczniowie wykonują do niego ilustrację, starając się oddać nastrój przeczytanego tekstu i zwracając uwagę na szczegóły. W tym celu używają odpowiednich barw i waloru. Do wykonania pracy mogą użyć kredek pastelowych, ołówka lub farb plakatowych.
5. Uczniowie sprzątają miejsca pracy.
6. Dzieci kolejno prezentują swoje ilustracje, a później z pomocą nauczyciela przygotowują ich wystawę w sali.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

**Klasa III, wychowanie fizyczne,
krąg tematyczny „W rodzinie i wśród przyjaciół”**

Temat: Sąsiedzka życzliwość i pomoc

Cele edukacyjne:

- kształcenie koordynacji wzrokowo-ruchowej,
- utrwalanie zasad gry w minipiłkę nożną,
- kształcenie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształcenie zasad zdrowej rywalizacji.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- prawidłowo wykonuje ćwiczenia,
- potrafi grać w minipiłkę nożną,
- stosuje zasady zdrowej rywalizacji.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: piłki do w minipiłkę nożną, pachołki, bramki, szarfa.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.

2. Rozgrzewka. Uczniowie pobierają piłki do gry w minipiłkę nożną. Ustawiają się w szeregu na wyznaczonej linii, biegną, kozłując piłkę, do ustawionego w odległości ok. 10 metrów od linii startu pachołka, powrót, prowadzenie piłki nogą. Zabawę można powtórzyć.

3. Przypomnienie zasad gry w minipiłkę nożną. Doskonalenie podań piłki w grupach.

4. Podział klasy na 5-osobowe zespoły, pobranie piłek. Rozegranie turnieju klasowego w minipiłkę nożną. Przyjęcie zasady, że długość meczu wynosi 5 minut bez przerwy. Wygrywa drużyna, która strzeli więcej bramek. Za zwycięstwo przyznaje się 3 punkty, za remis – 1 punkt, a za przegraną – 0 punktów. Pokonana drużyna odpada z turnieju, a zwycięska przechodzi do dalszej gry, tak aż zostanie wyłoniony główny zwycięzca.

5. Uczniowie dzielą się na nowe grupy. Każda ma piłkę do gry w minipiłkę nożną. Zespoły ustawiają się w rzędach na wyznaczonej linii startu. Każdy z zawodników ma za zadanie biec z wysoko uniesionymi kolanami i jednocześnie przekładać piłkę pod kolanami, powrót.

6. Uczniowie swobodnie biegają po sali. Na sygnał wybierają spośród siebie „berka-sąsiada”. „Berek-sąsiad” zakłada na siebie szarfę i musi złapać pozostałych uczniów tak, aby dotknąć ich lewego ramienia. Złapany uczeń staje się nowym „berkiem”. Przejmuje od pierwszego szarfę i stara się złapać pozostałych.

7. Zbiórka i zakończenie zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

